

OTUZUNCU LEM'A DERS - 1

Hulusi Bey:

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلٰى آلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ طِبِّ الْقُلُوْبِ وَ دَوَائِهَا
وَ عَافِيَةِ الْاَبْدَانِ وَ شِفَائِهَا وَ نُورِ الْاَبْصَارِ وَ ضِيَائِهَا وَ عَلٰى اٰلِهِ وَ صَحْبِهِ وَ

سَلِّمْ

اٰمِيْنَ

:-

Otuzuncu Lem'a

**Otuzbirinci Mektub'un Otuzuncu Lem'ası ve Eskişehir Hapishanesinin bir meyvesi,
otuzuncu sözün zeylinin zeyli Altı Nükte dir.**

**Denizli Medrese-i Yusufiyesinin bir ders-i a'zamı "Meyve Risalesi" olduğu ve Afyon
Medrese-i Yusufiyesinin kıymetdar bir ders-i ekmeli "Elhüccetüzzehra" olması gibi..**

**Eskişehir Medrese-i Yusufiyesinin gayet kuvvetli bir ders-i a'zamı da, ism-i a'zamı
taşıyan altı ismin altı nüktesini beyan eden bir Otuzuncu Lem'adır.**

Hulusi Bey: Bak şimdi ism-i azamı taşıyor. Burda ism-i azamı da

فَرْدٌ حَيٌّ قَيُّوْمٌ حَكَمٌ عَدْلٌ قُدُّوْسٌ

Hazreti Ali Efendimizin tavsiyesi. İşte bu zamana yetişenler için mühim bir ders olarak okunmasını tavsiye buyuruyor. Sekine ismi. Üstad o sekineyi, birisi münacat-ı ism-i azam, diğeri sekine namıyla ondokuzar defa. Şey de var, cevşene dâhil. Bu da İsm-i A'zam, İsm-i A'zam. Yani ifade etmeğe çalıştığım gibi Cenab-ı Hak her dostuna bir isminin ismiyle, azami surette tecelli ediyor. Bize de bazen, bazen cüz'i bir surette, biraz azamlık kokusu gelecek bir surette geliyor, tecellisi oluyor. Pek cüz'i, onlar da dua suretinde tezahür eder. Duanın aksamı var. Ne surette dua edilir? Lisan ile dua var, hal ile dua var, muzdar kalanların duası var. Başka?

-: İstidat lisanı ile

Hulusi Bey: İstidat, istidat. İstidat lisanı nerede? Nebatatta, çekirdeklerde.

-: Tohumlar, çekirdeklerde.

Hulusi Bey: Hal dili

-: Nebatatta.

Hulusi Bey: Yavrulardadır. Bir yavru küçücük parmağını oynatması ile pehlivanı şey eder. Öyle değil mi? Mesela bir yavrucuk şöyle yapsa, başındaki büyüğü ona bir şevkat hissi ile koşar. Küçük yüzünü buruşturması, ya açlıktan ya bir yerinin ağrımından karşısındakini ona “Neyin var evladım?” Evet, anaların bütününün hepsi de, çok söylüyoruz her derste geçer aşağı yukarı. Cenab-ı Hakkın şefkati, Rahmeti anaların şefkatiyle kıyas kabul eder mi? Nebati, hayvani ve insani bütün validelerin şefkatleri toplansa ancak bir lem'a-i tecelli rahmettir. Evet.

(İsm-i A'zam'dan Hayy-u Kayyum'a dair parçada pek derin ve geniş mes'eleleri herkes birden bilemez ve zevk etmez, fakat hissesiz de kalmaz.)

Birinci Nükte

İsm-i Kuddüs'ün bir nüktesine dairdir.

-: Her ismin azamlık mertebesi var, bir de arş-ı azam noktası. Arş-ı azam hepsinin, umumun damı diye bir tabir geçiyor.

Hulusi Bey: Burda mı?

-: Hayır. Kur'an-ı Kerimi tarif ederken, Kur'an ismi azamdan,

Hulusi Bey: Her ismin azamlık mertebesinden

-: Her ismin azamlık mertebesinden

Hulusi Bey: Evet.

-: Önce İsm-i A'zam'ı bahsediyor sonra arş-ı azam diyor, başka yerde de umumun damı arş-ı azamdır, diyor.

Hulusi Bey: Tamam, onu anlatmak için diyor. Şu saray-ı âlemin damı nedir? İşte arş-ı azamdır. Şimdi o, ondan bunu karıştırmayalım. O zaman sizin dediğiniz gibi Kur'an'ın tarifine aid kısmı açacağız. Yirmi beşinci sözü, oraya bakacağız. Hangisini istiyorsun?

-: Burayı okusun ağabey, başka bir zaman da orayı açarız.

Hulusi Bey: Buyur.

-:

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
وَ الْاَرْضَ فَرَشْنَا هَا فَنَعْمَ الْمَاهِدُونَ

âyetinin bir nüktesi ve bir İsm-i A'zam veyahud İsm-i A'zam'ın altı nurundan bir nuru olan "Kuddüs" isminin bir cilvesi Şaban-ı Şerif'in âhirinde, Eskişehir Hapishanesi'nde bana görüldü. Hem mevcudiyet-i İlahiyeyi kemal-i zuhurla, hem vahdet-i Rabbaniyeyi kemal-i vuzuhla gösterdi. Şöyle ki, gördüm:

Hulusi Bey: Şimdi bak. Ona göstermiş, sen de okuyorsun, ben de dinliyorum, zevat da dinliyor. Bize, ona görünen şeyden nasib nedir? Dinliyoruz yalnız bir hayret ifadesi “Fesubhanallah”. Okumaksa okuyoruz, dinlemekse dinliyoruz neden bu hal bize gelmiyor? Biz daha pilav gibi, cacık gibi çok şeylere bağlıyız. Hâlbuki o zat, iktisat risalesini okursanız, okumuşsunuzdur elbette. Onun idame-i hayatı için kedisini muhtaç bildiği gıdanın hiç mesabede.

-: Fiatını verelim.

-: Bismillah diyelim.

Hulusi Bey: Sen çayını iç ki okuyabilesin. Bize Cenab-ı Hak ne kadar kısmet etmişse onun şükrünü yerine getirdik mi?

-: Elhamdulillah.

Hulusi Bey: Hacı, karnımız doyduğu zaman şükür demesini biliyoruz. Fakat acıktık mı sabrımız kesiliyor.

-: Acıktı mı istiyoruz. Ya Rabbi ver.

-: Eskişehir Hapishanesi'nde bana göründü. Hem mevcudiyet-i İlahiyeyi kemal-i zuhurla, hem vahdet-i Rabbaniyeyi kemal-i vuzuhla gösterdi. Şöyle ki, gördüm:

Bu kâinat ve bu Küre-i Arz,

Hulusi Bey: Orayı bir daha oku. Mevcudiyet-i İlahiyeyi

-: Mevcudiyet-i İlahiyeyi kemal-i zuhurla, hem vahdet-i Rabbaniyeyi kemal-i vuzuhla gösterdi.

Hulusi Bey: Orda dur.

مَنْ اخْتَفَى بِشِدَّةِ ظُهُورِهِ

buyuruyor. “Ey şiddeti zuhurundan gizlenmiş olan.” Cenab-ı Hak her şeyden kendisini gösteriyor. Amma Arif Bey’in Binbir Hadisinde bahsettiği gibi Kur’an hattı ile yazısı birdir imla. “**Görenedir görene, köre nedir? köre ne?**” Görmek lazım. Cenab-ı Hak mülkünde her şeyi ile kendisini tanıttırmak, bildirmek istiyor. Hangi şey vardır ki ondan değildir, kendindedir? Ot mu, ağaç mı, taş mı, toprak mı, hava mı, su mu? Her şey onun değil mi?

-: Amenna

Hulusi Bey: Mutlaka ayet mi okuyacağız, evet.

أَسْتَعِذُّ بِاللَّهِ * قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكِ الْمُلْكِ تُوتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ

مِمَّنْ تَشَاءُ إِلَى آخِرِ الْآيَةِ

E şimdi mülk onun olursa, birde kelime-i tevhidin on bir kelimesinden biriside لَهُ الْمُلْكُ

Mülk umumen onundur. Onu da tarif etmiş. Sen, ben de neyiz? Hem onun mülküyüz, hem memluküyüz, hem mülkünde çalıştırılıyoruz. Öyle ise mevcudat var, mahlûkat var, masnuat var amma mevcudatın var edicisi. Mahlûkatın yaratıcısı. Masnuatın Sani’-i. Hulasa hiçbir şey kendi kendine olmuyor. Bir yapan var, bir yaratan var. Bir güzel bir şekil verip gösteren var. Güzel gördüğümüz şeyin güzelliği O’ndan. Muntazam gördüğümüz şeyin mizanı, intizamı O’ndan. Faideli gördüğümüz şeyi bize faideli kılan O. Zararlı zannettiğimiz şeydeki zararı bize hissettiren yine O. Her şeysiyle bize hem Rahimdir, hem de bizim Hafizimizdir. Bütün

korktuklarımızdan esirgeyen, bütün umduklarımız şeylere bizi ulaştıran O'dur. Öyle ise işte hakkıyla demişler ki:

مَنْ اخْتَفَى بِشِدَّةِ ظُهُورِهِ

Ey şiddeti zuhurundan gizlenmiş olan Rabb-ı Zülcelal! Her şey senin kasideni okuyorlar. Seni medh-ü sena ediyorlar.

وَأَنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ

Ota sor, hayvana sor, denizde balığa, karada sineğe, gökte güneşe, aya, yıldızlara hangisine sorsan siz kimin memluküsünüz, siz kimin mülkünde kalıyorsunuz? Sizin bu muntazam devam etmenizi temin eden kim? Hiç yolunuzu şaşırmadan dönmek bu sizin işiniz olacak gibi değil. Size bu muntazam hareketi yaptıran, bu mevsimleri birbiri arkasından getiren, gece ve gündüzü bir birini takip ederek yürüten, gâh geceyi uzun edip gâh gündüzü uzun edip, gâh geceyi kısa edip, gâh gündüzü kısa edip değiştiren, herkesi bir surette bu âlemde müptela eden. Âleme bakıyoruz her şeyde bir faaliyet var, işlemek var. şimdi biz burada duruyoruz. Yani öyle bil ki oturduğumuz yerde de bize verdiği cihazatın faaliyeti var. şimdi yediğimiz yemek mideye gitti mi?

-: Evet Efendim.

Hulusi Bey: Mide faaliyete geçti mi?

-: Evet.

Hulusi Bey: O mide kimindir?

-: Allah'ın.

Hulusi Bey: Onu faaliyete geçiren kimdir.

-: Allah

Hulusi Bey: Mideye sorsak sana bu iştihayı veren kim? Yani kendimizdeki cihazlara da sorsak. Bak oturuyoruz. Fakat güya bizim zannettiğimiz kafa, akıl bir şey üzerinde çalışıyor. Fikrimiz bir hakikati arayıp, aramakta. O fikrimizi meşgul eden nedir? şurada böyle bir şey bulmuşuz, bir mevzumuz var. Biz Rabbimizin rızasını arıyoruz. Emrolunmuş, bizden istenilmiş. Dava ediyoruz ki Risale-i Nur talebesiyiz. Davaya şahit ister. Okuyor musun?

Okuyorum. Bir araya gelip okuyor musunuz? *Okuyoruz. Gayeniz nedir? Bunda ki manaya daha derinliğine nüfus etmek için okuyoruz. İstiyoruz ki daha iyi anlayalım, daha iyi öğrenelim. Acaba bu dersler böyle usandırmadan neden devam ediyor? Bu elimizde olmayan bir şey, nedir bu iştiha? Nedir bu müşterilerde ki bu rağbet? Kim sevk ediyor bizi bu işe?*

-: Allah.

Hulusi Bey: *Ama bir yerde sopa görsek kaçarız. Burada sopa görmüyoruz. Burada bir eser-i rahmet ve inayet var. Bizi buraya götüren O. Biliyoruz ki Rabbimiz Risale-i Nur şakirtlerine eser-i rahmet olarak böyle bir kapı açmış. Onları dünyanın malayani demek olan şeylerinden çekmiş. En ziyade, en kıymetli vakitlerini, en boş zamanlarını ahiretlerine yarayacak bir şeye sevk ediyor. Esirgemiş bizi. Ya Rahman ve Rahim olduğunu bilfil göstermiş. Yoksa bak bu daracık yerde bu kadar insanı hangi kuvvetle tutabilirsin?*

-: O'nun rahmeti.

Hulusi Bey: Bak ha, maşaallah bugün gözleri açıldı.

-: Allah açıyor inşaallah.

Hulusi Bey: Ya.

-: **Şöyle ki, gördüm:**

Hulusi Bey: *Mevzu hazırlanmış, biz okuyoruz, kendimizi o satırların içerisine koyup iyice nüfuz ettiremiyoruz.* Bu zatı Cenab-ı Hak istihdam ediyor, bu zamanın muhtaç, hakikata susamış iman nuruna iştiyakı var, ihtiyacı var. Hem şiddetle muhtaç olduğu bir zamanda ona Cenab-ı Hak bana nasıl, hem nerede yahu? Eskişehir hapisanesinde diyor, Şaban-ı şerifin nihayetinde diyor. Üç aylardaki vaziyete bak. İnsanlardan çekmişler, hapse sokmuşlar, hapiste de tecride tabi tutmuşlar. Kimseyle konuşmuyor ki; Allah ona tamamıyla tecelli etsin. İşte biz tahammül edebilir miyiz? İnsan ihtilatsız konuşma. Of, of canım sıkılıyor, bir arkadaş olsa da bir iki laf etsek değil mi Hacı? Yaa. Bak O zat arkadaş değil. Üçüncü mektub da ne diyor? İnsanlardan tevahhuşla, vuhuşa ünsiyet peyda ettim. İnsanlarla görüşmek arzu ettiğim zaman da hayalen sizi yanımda hazır eder, sohbet ederiz. Allah, Allah. Nedir çekilip de bu dağların başına gidip kuş gibi ağaçların dallarına konup, orada kendisine bir yuva yapıp, orada birkaç ay kalmak için idare amirlerinden müsaade alıp dağlara gitmek, hayatının bir kısmını orada geçirmek, neden ihtiyaç hissediyor? Bunu başka zamanlarda da söylemişim. Efendiler!

İnsanın oturduğu yerler Allah'ın idaresinde olan belediye teşkilatı dışındaki yerler gibi değil. İnsanların oturduğu yerler kapısının önü, sokağı, meydanı her tarafı pis olduğu gibi maneviyat azalmış, maddiyat çoğalmış. Herkes derd-i maişetle koşup duruyorlar, sağa sola, birini kandırırım birkaç kuruş kazanayım akşama bir parça helalinden getireyim. Kazandığım bu nesneyi çoluk, çocuğuma da vereyim, umumen şeklen. Fakat helal dairesindeki kazanç azalmış. Aza kanaat, illa çok olsun. Çok olması için biraz bulaşmak lazım. Biraz değil gırtlığıma kadar da girerim, yeter ki kâr olsun. Şimdi şu zihniyet hâkim. Hangi tarafa bakarsan derdimiz çok fakat burada sizi dertlendirmek değil, yalnız kapı açıp ondan sonra halimize şükretmek, noksanımızı gidermek için Rabb-i Rahimimize iltica etmek ihtiyacını hatırlatmaktan başka bir gayemiz yok. Cenab-ı Hak bizi nasıl ki bu mübarek derslerle iştiğal ettiriyor, O'nun lütfudur, O'nun eser-i inayet ve rahmetidir. Bizi ve bütün sevdiklerimizi bu zamanın fitne ateşinden esirgesin.

-: Âmin, âmin, âmin.

Hulusi Bey: Yakıyor. Girdiği yeri yakıyor. Hiç te'vile mahal yok. İşin içine düşmüşüz. Yanıyor olarak, okuyorlar bu çocuklar, gençler. Evladım yanıyor diyor, onu kurtarmak için koşuyorum diyor. Bunlar boş laflar değil. Manidar ve tam içimizi aşikâre eden hakikatler aslında. Şefkat etmek istediğimiz evlatlarımıza şefkatimiz müsmir olamıyor. Belki biz onu diyoruz hadi canım. Bütün faaliyetim budur diyor. bu faaliyetime mani olanlar korkarım ki onlardan olsun. Böyle faaliyet istemiyor.

-: Zor bir mücadele devresidir abi. Yani bu talebelerin bu cemaatten dua talep ediyorlar. müsbet, menfî gidiyor, çalışkan. Ne yapsın bu çocuk büyük ıstırap içinde. Bu itibarla dersin sonunda bu talebelere dua buyurunuz.

Hulusi Bey: Hepsini, hepsini. Cenab-ı Hak hepsini Hafız ismi hürmetine muhafaza buyursun. Biliyoruz, biliyoruz. Vaziyeti biliyoruz.

-: Yara büyük yara.